

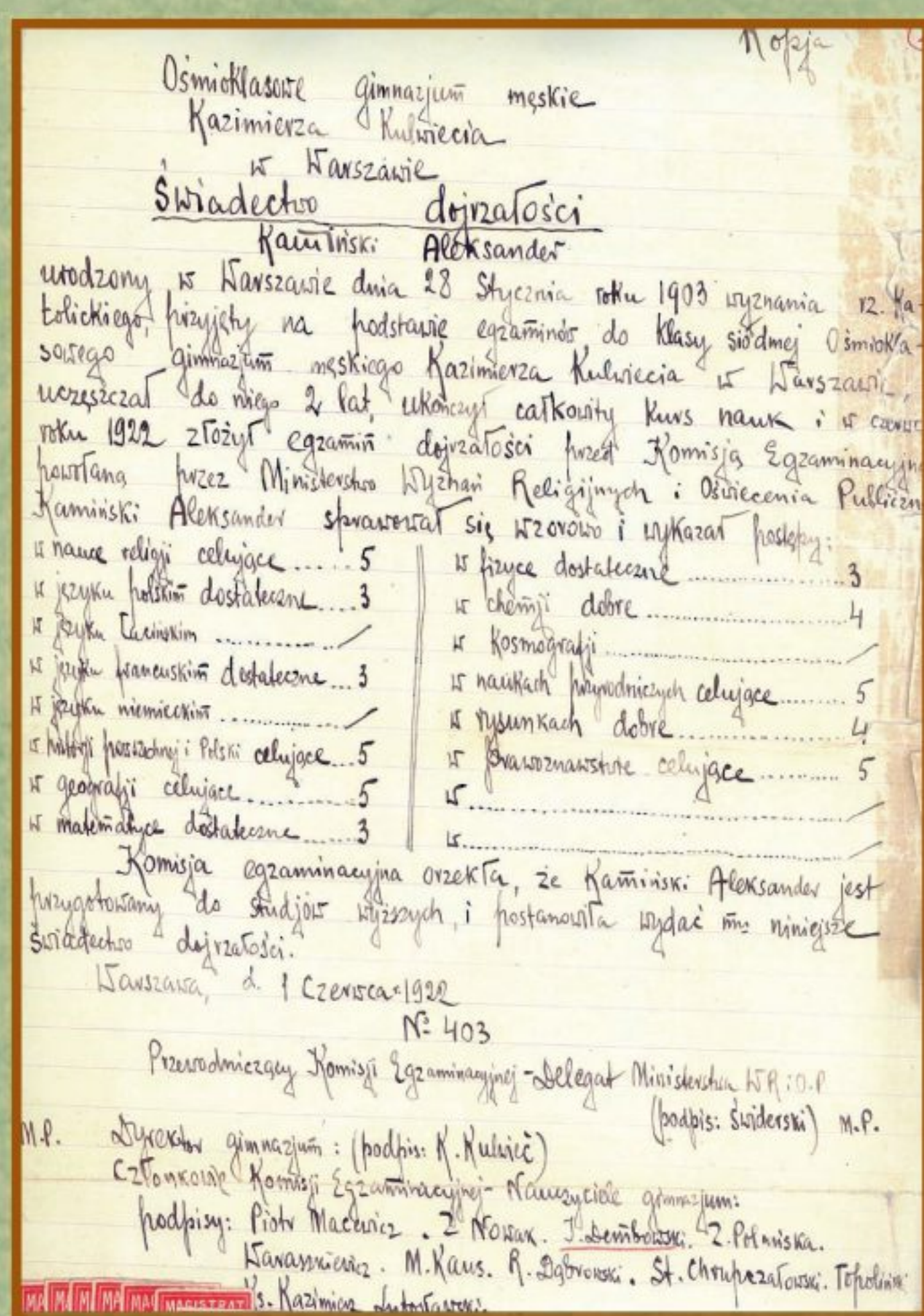
Aleksander Kamiński jako uczeń 4-klasowej elementarnej szkoły rosyjskiej w Kijowie; lata spędzone na Ukrainie były naznaczone bolesnymi stratami — najpierw śmiercią ojca, następnie długoletnią rozłąką z matką i zabójstwem wuja opiekuna; od 1920 roku był pod opieką sąsiadów, potem trafił do ochronki dla polskich sierot, wreszcie do swojego zwierzchnika harcerskiego, około 1910, NWH/AK

Aleksander Kamiński. Dzieciństwo i młodość

Aleksander Kamiński urodził się 28 stycznia 1903 roku w Warszawie. Ojciec jego Jan był aptekarzem, matka Petronela z domu Kaźmierczak chłopką. W 1905 roku rodzina przeniosła się do Kijowa, od 1916 roku Aleksander Kamiński przebywał w Humaniu. Od stycznia 1919 roku aktywnie działał w miejscowym harcerstwie, obejmując w tej organizacji liczne, coraz to ważniejsze stanowiska aż do roli kierownika pracy harcerskiej w mieście. W lutym 1921 roku udało mu się przedostać do kraju. Zamieszkał w Pruszkowie, najpierw jako wychowanek, a potem jako wychowawca, w bursie będącej placówką Rady Głównej Opiekuńczej dla sierot wojennych. Stworzył 3. Pruszkowską Drużynę Harcerską im. Tomasza Zana. W 1922 roku zdał egzamin maturalny w 8-klasowym Gimnazjum Męskim Kazimierza Kulwiecia w Warszawie. Rozpoczął studia historyczne na UW, które ukończył w 1928 roku, przedstawiając rozprawę magisterską na temat Jadźwingów. Kamiński aktywnie działał w harcerstwie. W latach 20. był instruktorem w Komendzie Warszawskiej Chorągwi Harcerzy ZHP, a w latach 1928–1929 komendantem Chorągwi Mazowieckiej. Od 1928 roku współpracował z licznymi czasopismami dla młodzieży. W 1930 roku ożenił się z Janiną Sokołowską. W latach 30. podjął prace nad stworzeniem ruchu zuchowego. W roku 1934 objął stanowisko komendanta Szkoły Instruktorów Zuchowych w Nierodzimiu na Śląsku Cieszyńskim. Jednocześnie kierował ruchem zuchowym w całym kraju.

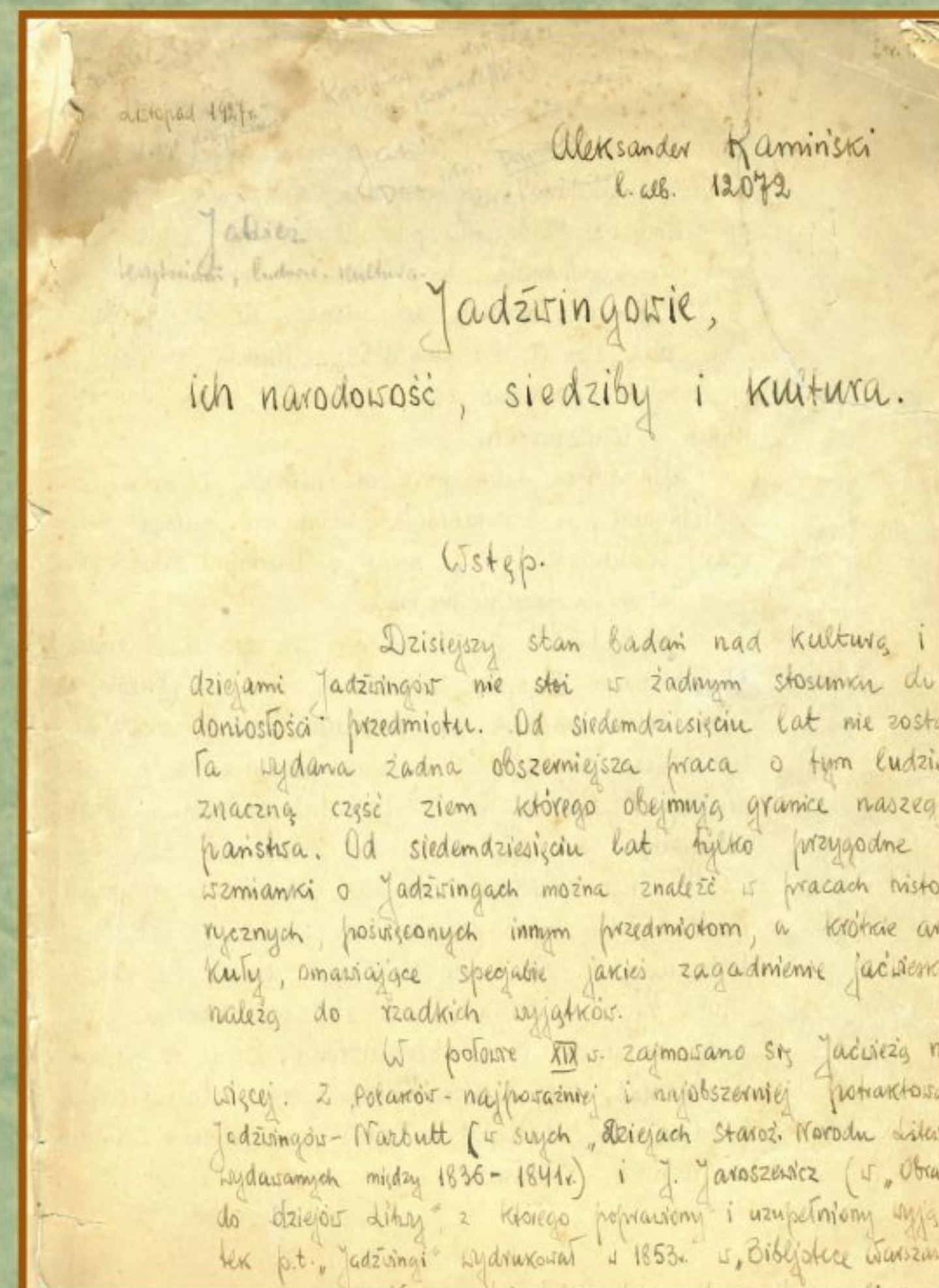
Legitymacja szkolna potwierdzająca, że Aleksander Kamiński był uczniem polskiej średniej szkoły w Humaniu; na odwrocie legitymacji znajduje się bilet uprawniający do przejazdów środkami komunikacji miejskiej, 1919/1920, MHW

Świadectwo dojrzałości Aleksandra Kamińskiego potwierdzające jego przygotowanie do studiów wyższych; wśród podpisów członków Komisji Egzaminacyjnej jest autograf księdza Kazimierza Lutosławskiego, autora projektu Krzyża Harcerskiego, 1 czerwca 1922, MHW

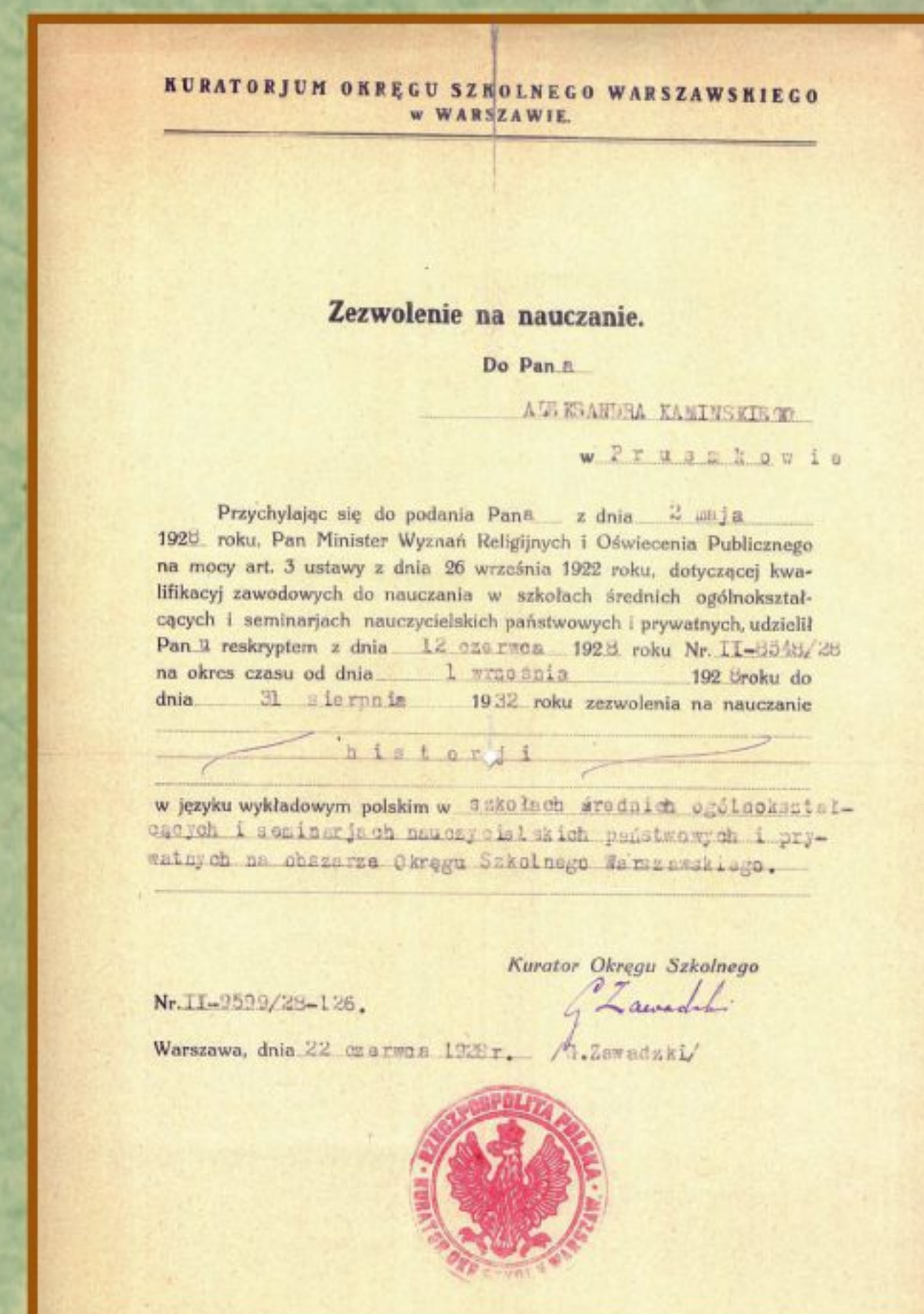
1. Humańska Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki; w środku siedzi drużynowy Oskar Zawrocki, po jego prawej stronie zastępowy Aleksander Kamiński, 1919, MHW

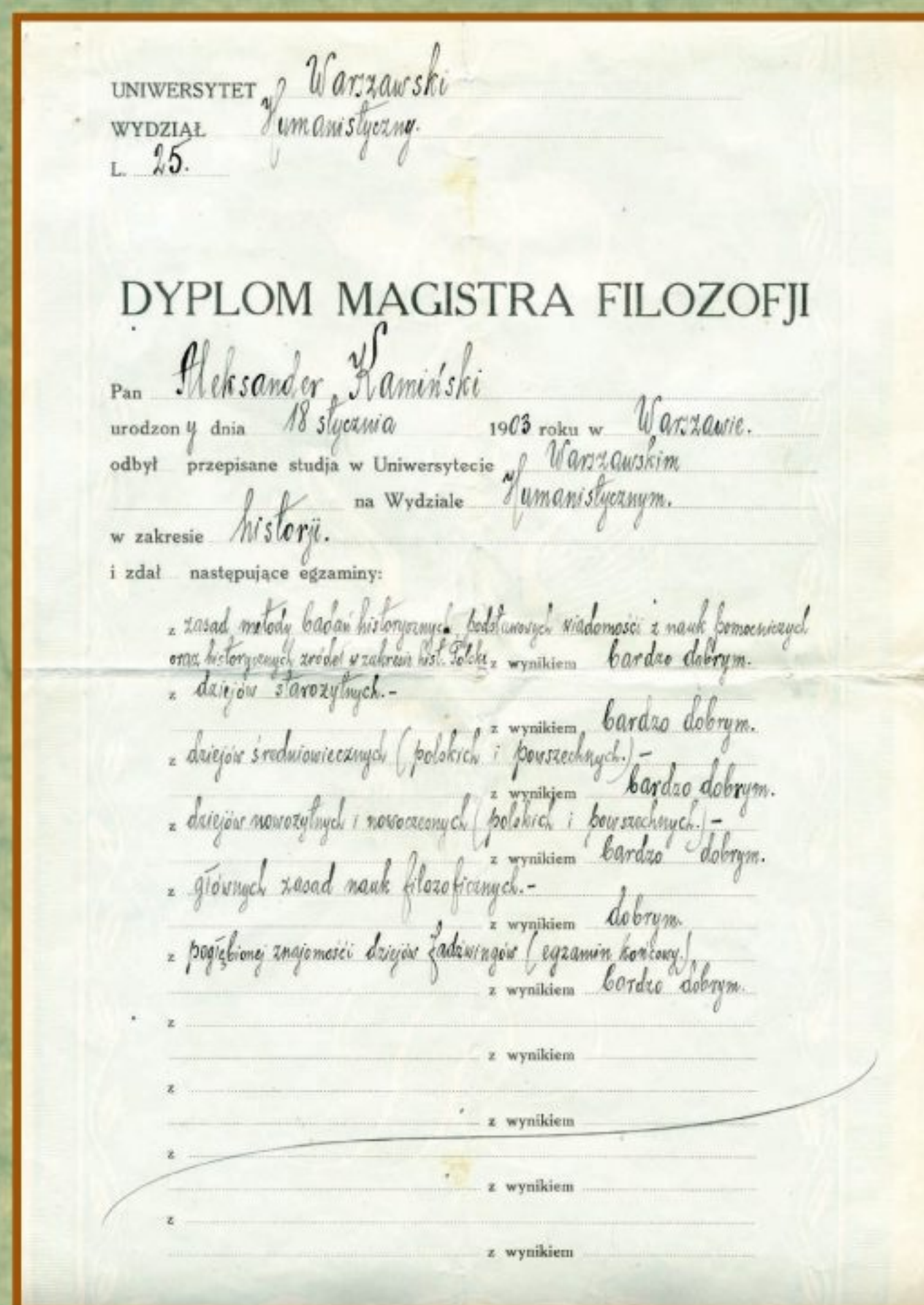
Pierwsza strona pracy magisterskiej Aleksandra Kamińskiego *Jadźwingowie, ich narodowość, siedziby i kultura*, złożonej w listopadzie 1927, MHW

„Mama uwielbiała ojca, zgadzała się z nim pod każdym względem. Kiedy po wybuchu wojny wyruszyła z Górek Wielkich do Skierniewic, wraz z rzeczami najbardziej niezbędnymi zapakowała do plecaka pracę magisterską ojca. Czy przeczuła, że te drobno zapisane kartki nadadzą kiedyś sens życiu jej ukochanego męża, zdegradowanego, wyrzuconego z pracy i w dodatku — chorego?”

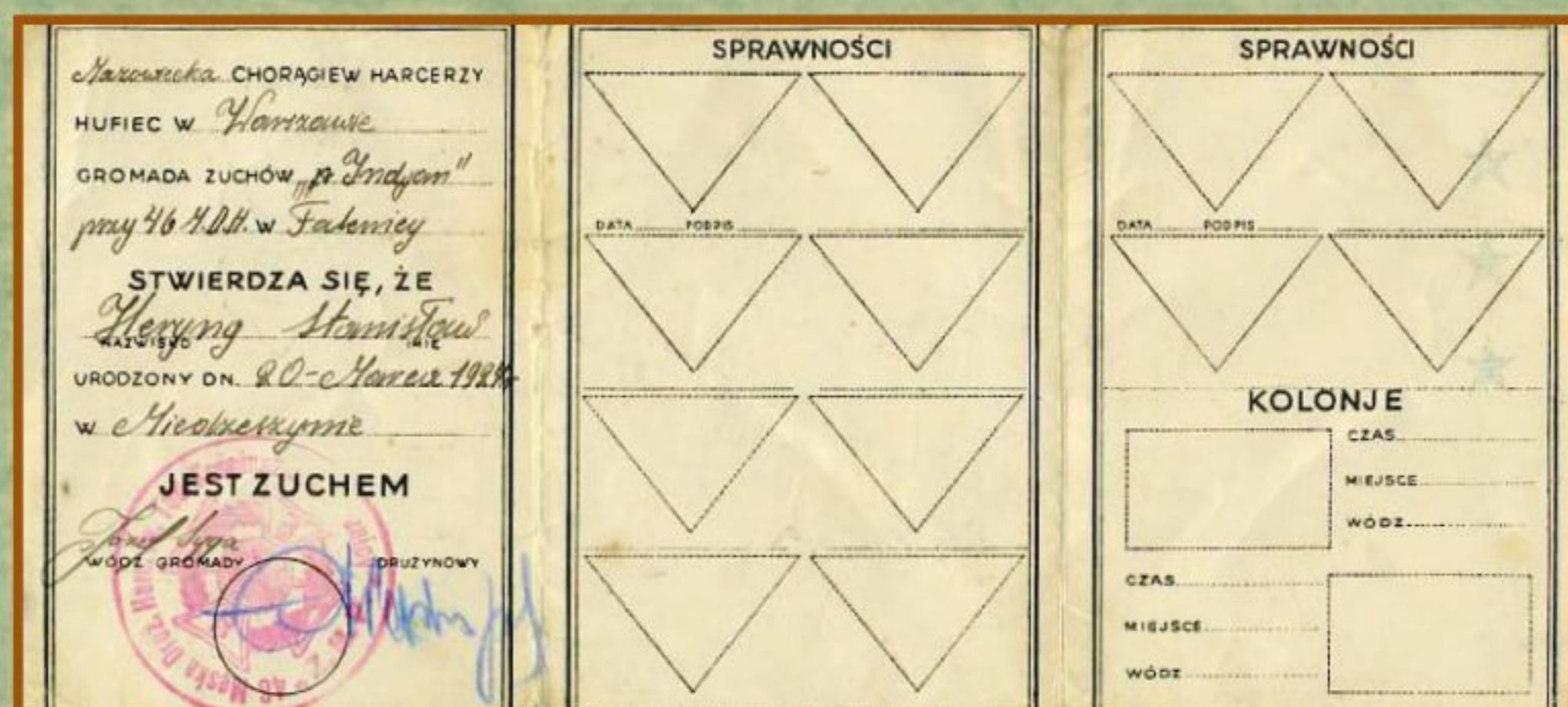
Fragment wywiadu Ewy Dobrowolskiej z Ewą Rzetelską-Feleszko.

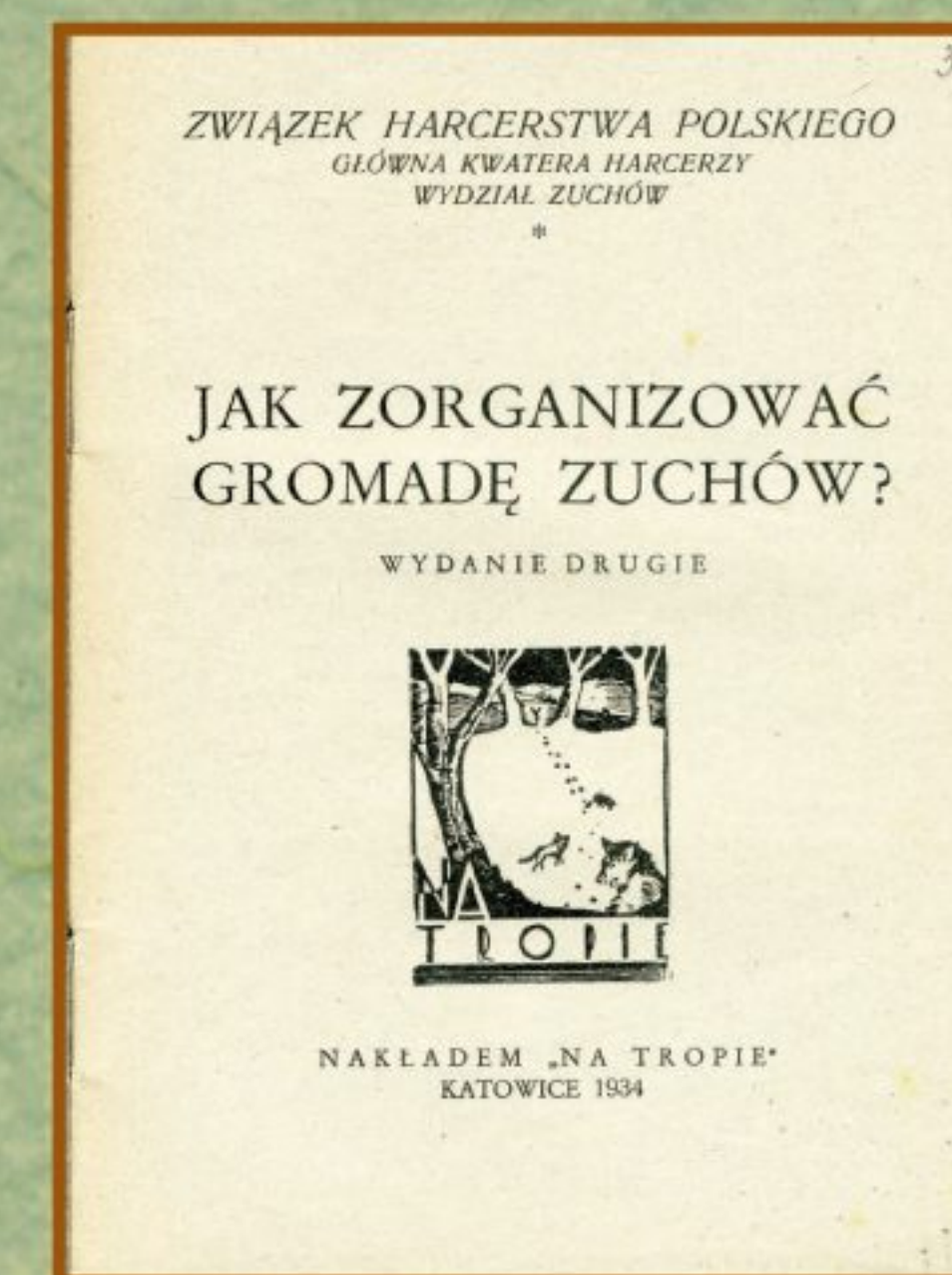
Zgoda Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego na wykonywanie przez Aleksandra Kamińskiego zawodu nauczyciela historii, 22 czerwca 1928, MHW

Dyplom ukończenia przez Aleksandra Kamińskiego studiów magisterskich na Wydziale Humanistycznym UW, 1928, MHW

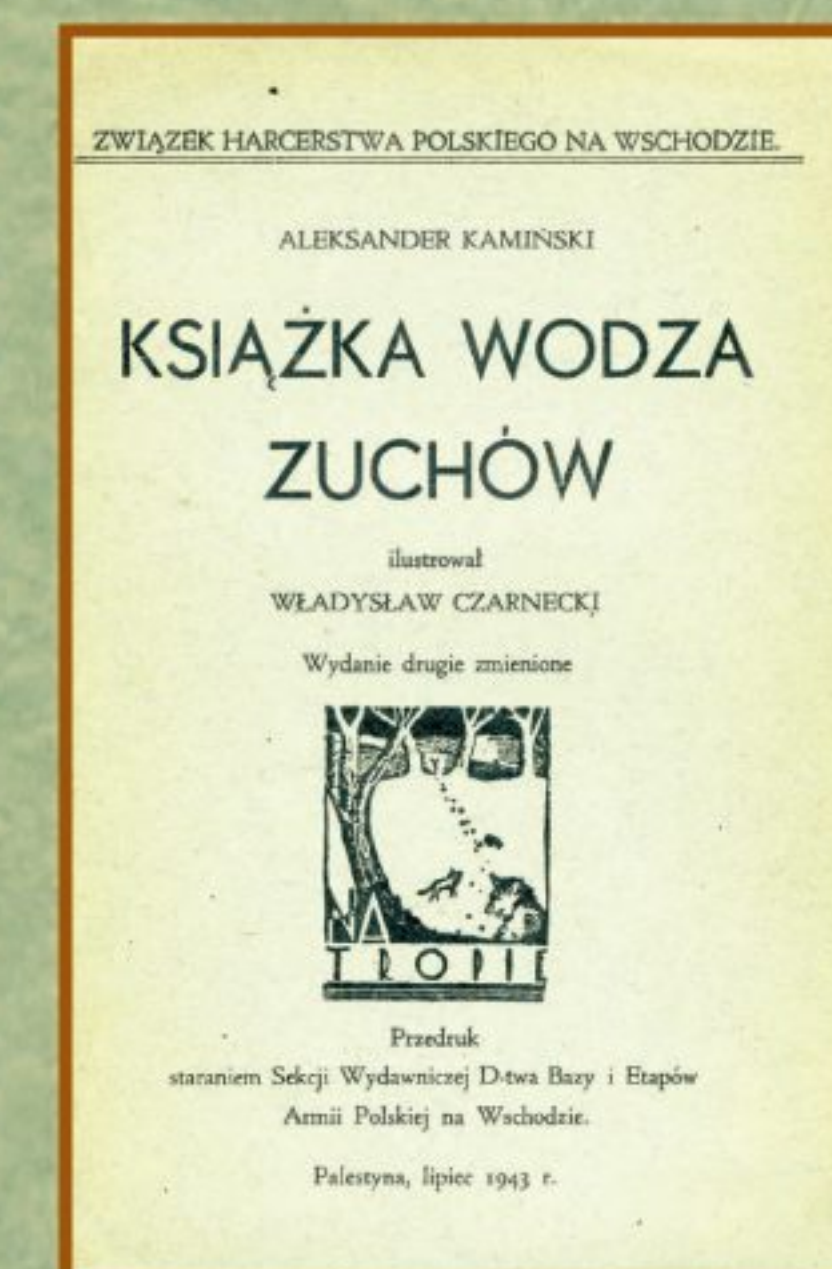
Legitymacja zucha Stanisława Herynga z Gromady Zuchów przy 46. Mazowieckiej Drużynie Harcerskiej w Falenicy z rysunkiem Władysława Czarneckiego, 1936, MHW

Jak zorganizować gromadę zuchów, materiały Głównej Kwatery Harcerzy ZHP Wydziału Zuchów, 1934, MHW

Aleksander Kamiński jako komendant ośrodka harcerskiego w Górkach Wielkich pod Skoczowem, 1937–1939, MHW

Książka wodza zuchów, 2. tom trylogii zuchowej: Antek Cwaniak (1932), Książka wodza zuchów (1933), Krąg Rady (1935), Palestyna 1943, MHW